

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 20Csp/794/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7518206938
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Beňák
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2019:7518206938.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudcom JUDr. Lukášom Beňákom v spore žalobkyne: K.W. D., E.. XX.XX.XXXX, I. A., A. XX, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, zastúpenému: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., IČO: 47 234 679, so sídlom v Trenčíne, 1. mája 173/11, o určenie, že rozhodcovská zmluva je neplatná a o určenie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je bezúročná a bez poplatkov takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalobkyni s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 08.11.2018 domáhala určenia, že rozhodcovská zmluva zo dňa 30.01.2014 uzavretá medzi stranami k úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX je neplatná a určenia, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX je bezúročná a bez poplatkov. Zároveň si uplatnila náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že strany medzi sebou uzavreli dňa 30.01.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX na sumu 3.000 € s celkovou čiastkou k zaplateniu 6.952,68 € v mesačných splátkach v počte 84 po 87,38 €. Mala za to, že zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, preto je v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročná a bez poplatkov. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.11.2013, sp. zn. 11Co/256/2013, Krajského súdu v Trnave zo dňa 09.08.2011, sp. zn. 10CoE/313/2010. Ďalej mala za to, že zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorú možno považovať za podmienku, ktorá je spôsobilá založiť hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa a to rozhodcovskú zmluvu, ktorá predstavuje vo svojich dôsledkoch veľmi výrazný zásah do práv a povinností medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pretože nie súd, ale rozhodca rozhodne o právach a právom chránených záujmoch a výsledkom je nový kvalifikovaný záväzok.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu, bola uzatvorená v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Uviedol ďalej, že so žalobou nesúhlasí, popiera tvrdenia žalobkyne a zastáva názor, že žalovaná úverová zmluva obsahuje všetky povinné náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, preto nie je právny dôvod sankcionovať ju bezúročnosťou a bez poplatkovosťou. V prípade rozhodcovskej zmluvy poukázal na absenciu naliehavého právneho záujmu na určení jej neplatnosti. Po preštudovaní informácií ohľadne žalovanej

úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.1.2014 z interného systému zistil, že v danom prípade došlo k postúpeniu pohľadávky žalovaným - spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. na spoločnosť AB 1 B.V, registrové číslo XXXXXXXXXXX, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ: 1077XX, Holandské kráľovstvo. Vzhľadom na túto skutočnosť predkladá žalovaný súdu na posúdenie jeho pasívnu legitímáciu. Žalovaný svoju pasívnu legitímáciu v tomto konaní namietal z dôvodu postúpenia pohľadávky z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX na postupníka, ku ktorej došlo v zmysle ust. § 526 zákona č.40/1964 Občianskeho zákonníka. Uvedená skutočnosť bola žalobkyni oznámená Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 02.12.2015. O nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. Nakoľko žalovaný - spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. postúpila svoju pohľadávku voči žalobkyni na základe zmluvy o postúpení pohľadávok na spoločnosť AB 1 B.V. nie je osobou pasívne vecne legitimovanou v tomto konaní. Žalovaný taktiež dal do pozornosti súdu prekážku litispendencie- skôr začatého konania a to konania na Okresnom súde Košice okolie, na ktorý bol dňa 03.03.2016 podaný návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 2.969,99 € s prísl., pričom do dnešného dňa nebola z príslušného súdu doručená žiadna písomnosť, na základe ktorej by žalovaný vedel uviesť spisovú značku predmetného konania. Mal za to, že obe konania, resp. oba nároky vychádzajú z rovnakej okolnosti, a to z uzavretej úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX medzi žalobkyňou a žalovaným zo dňa 30.01.2014. Situácia konfliktu oboch žalôb na plnenie a určenie je daná tou skutočnosťou, že v skôr podanej žalobe na plnenie (o zaplatenie sumy 2.969,99 € z úverovej zmluvy) súd ako predbežnú otázku bude prioritne posudzovať platnosť úverovej zmluvy, prípadne jej bezúročnosť a bezpoplatnosť. Ak by súd o žalobe na určenie, ktorá došla súdu neskôr aj naďalej konal, nastala by nezákonná situácia, že by riešil rovnakú právnu otázku druhýkrát. Konanie sa týka tých istých osôb aj vtedy, keď majú rovnaké osoby v rôznych súdnych konaniach rozdielne procesné postavenie. Konanie sa týka tých istých osôb aj vtedy, keď v neskôr začatom konaní vystupujú právni nástupcovia osôb, ktoré sú alebo boli účastníkmi skôr začatého konania. V zmysle uvedeného má žalovaný za to, že prejednaníu veci pod sp. zn. 20Csp/794/2018 bráni prekážka litispendencie, t.j. už skôr začatého konania. Pokiaľ ide o dodržanie zákonných náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy), bol toho názoru, že predmetná náležitosť je v úverovej zmluve uvedená v súlade so zákonným ustanovením. Informácie o splátkach sú upravené v časti textu zmluvy označeného „Úver“, kde sú obsiahnuté presné údaje o výške mesačnej splátky - 87,38 € pod bodom 37., o počte splátok - 84 pod bodom 38., o termíne konečnej splatnosti - 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci pod bodom 46. a tiež o termínoch splatnosti splátok Náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je v úverovej zmluve uvedená výlučne v súlade so znením zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy a v súlade so znením Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktorá stotožňuje pojem výška, počet a frekvenciu splátok s pojmom výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Na podporu svojich tvrdení poukázal aj na novú legislatívnu úpravu, ktorú uvádza vo svojom Uznesení zo dňa 22.02.2018 aj Najvyšší súd SR v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cdo/146/2017. Existenciu naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti rozhodcovskej zmluvy musí v konaní preukazovať žalobca, pričom naliehavý právny záujem musí existovať a byť preukázaný nielen v čase začatia konania, ale aj v čase, keď bol rozsudok vyhlásený. Nedostatok naliehavého právneho záujmu je dôvodom k zamietnutiu žaloby bez toho, aby sa súd zaoberal vecou v jej merite. Rozhodcovská zmluva nebola vo vzťahu k žalobkyni nikdy aplikovaná, preto žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení jej neplatnosti. Rovnako naliehavý právny záujem žalobcu na určení neplatnosti rozhodcovskej zmluvy nie je daný ani v zmysle ustanovenia § 137 písm. d) CSP. Z uvedených dôvodov preto nepovažuje žalobu za dôvodnú, keďže žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno a navrhol, aby súd po vykonanom dokazovaní zamietol žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú a priznal žalovanému náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

4. Žalobkyňa nevyužila možnosť repliky a ďalej zostala v konaní nečinná.

5. Súd výzvou vyzval žalovaného, nech súdu predloží Zmluvu o postúpení pohľadávky uzavretú medzi postupcom - žalovaným a postupníkom - spoločnosťou AB 1 B. V., týkajúcu sa úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.01.2014, na ktorú sa odvolával vo vyjadrení k žalobe.

6. Žalovaný v odpovedi zaslal súdu „Postúpenie pohľadávky z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX“ zo dňa 13.08.2019 vo fotokópii bez príloh a „Oznámenie o postúpení pohľadávky, Predžalobná výzva na zaplatenie dlhu a oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia“ zo dňa 02.12.2015.

7. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 29.04.2019, ktorého sa nezúčastnili strany sporu, ktoré svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili a žiadali pojednávať v ich neprítomnosti. Vychádzajúc z § 180 CSP súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti sporových strán.

8. Súd vykonal dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

9. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe namietal prekážku skôr začatej veci s poukazom, že dňa 03.03.2016 bol na tunajšom súde podaný návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 2.969,99 € s prísl., pričom do dnešného dňa nebola zo súdu doručená žiadna písomnosť, na základe ktorej by žalovaný vedel uviesť spisovú značku tohto konania. Malo by sa jednať o konanie medzi stranami sporu AB 1 B. V. c/a Viera Kelemenová. Lustráciou v súdnom registri a tiež v podateľni tunajšieho súdu nebolo zistené konanie, ktoré by zakladalo prekážku skôr začatej veci. Bolo zistené, že súd neeviduje žiadne podanie (či už doručené do portálu ežaloby alebo emailom) spoločnosti AB 1 B. V. c/a Viera Kelemenová, preto má súd za to, že konaniu nebráni prekážka skôr začatej veci.

10. Súd sa ďalej zaoberal pasívnou legitímáciou žalovaného. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe namietal, že nie je pasívne legitimovaným v spore pre postúpenie pohľadávky na inú spoločnosť. Žalovaný predložil súdu listinné dôkazy - „Postúpenie pohľadávky z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX“ zo dňa 13.08.2019 vo fotokópii bez príloh a „Oznámenie o postúpení pohľadávky, Predžalobná výzva na zaplatenie dlhu a oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia“ zo dňa 02.12.2015, ktoré podľa neho dostatočne preukazujú, že nie je pasívne legitimovaným v tomto spore. Vzhľadom k tomu, že žalovaný nepredložil všetky listiny dôveryhodne preukazujúce, že došlo k postúpeniu pohľadávky na iný subjekt (prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky), má súd za to, že žalovaný je pasívne legitimovaný v spore.

11. Podľa § 137 písm. c/ a d/ žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

12. Súd sa ďalej zaoberal prípustnosťou podania žaloby v časti o určení neplatnosti rozhodcovskej zmluvy a má za to, že táto nie je prípustná s poukazom na ust. § 137 písm. d/ CSP, keďže ide o určení právnej skutočnosti a možnosť podania takejto žaloby nevyplyva z osobitného predpisu. Navyše súd uvádza, že aj keby išlo o podanie žaloby podľa ust. § 137 písm. c/ CSP, na podanie takejto žaloby chýba naliehavý právny záujem a v tomto smere by sa súd stotožnil s argumentáciou žalovaného uvedenou vo vyjadrení k žalobe v tom, že rozhodcovská zmluva nebola vo vzťahu k žalobkyni nikdy aplikovaná, preto by žalobkyňa nemala naliehavý právny záujem na určení jej neplatnosti.

13. Dňa 30.01.2014 žalobkyňa a žalovaný uzatvorili Zmluvu o hotovostnom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyni ako dlžníčke úver vo výške 3.000 €, ktorý sa žalobkyňa zaviazal splatiť v 84 mesačných splátkach po 87,38 €. Celková čiastka spojená s úverom bola 6.952,68 €, výška úrokovej sadzby 27,81%. RPMN 32%, priemerná RPMN 19,35%. Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru k 15. dňu v mesiaci, lehotá splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. V ten istý deň ako Zmluvu o hotovostnom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere bola medzi stranami podpísaná aj rozhodcovská zmluva.

14. Zmluva o úvere, uzatvorená medzi stranami sporu dňa 30.01.2014, bola uzatvorená podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch.

15. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa ust. § 2 písm. a/ a písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa ust. § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa ust. § 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

21. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

22. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

23. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2018 spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

24. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v prejednávanej veci vznikol záväzok žalobkyne a žalovaného zo zmluvy o úvere, uzatvorenej podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Ak však ide o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, ide o vzťah spotrebiteľský, preto je potrebné posudzovať záväzkový vzťah podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve. Na základe uzatvorenej zmluvy bol zo strany žalovaného žalobkyňi poskytnutý úver, ktorý žalobkyňa čerpala (aj čerpá). Súd danú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď žalovaný mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka - žalobkyne vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva bola pripravená na formulári, ktorý vopred zo strany žalovaného bol pripravený bez možnosti žalobkyne meniť obsah a text uvedenej zmluvy, pričom do textu zmluvy sa dopisovali iba konkrétne

údaje týkajúce sa žalobkyne. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia Obč. zák. upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Súčasne zo strany žalovaného išlo aj o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

25. Žalobkyňa namietala, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov s poukazom na ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z.

26. Pokiaľ ide o eurokonformný výklad ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z., v zmysle ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, riešením tejto otázky sa zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018 (a následne aj 3Cdo 56/2018 zo dňa 17.4.2018) na ktoré súd poukazuje.

27. Z vyššie citovaného rozhodnutia vyplýva, že zákon 129/2010 Z. z. je úplnou transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Smernica ako špecifický prameň práva Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli smer sledovaný smernicou prijatím transpozíčných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad contra legem. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (odkaz na rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110).

28. Z vyššie citovaného rozhodnutia ďalej vyplýva, že rozsudok konštatoval, že smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 smernice. Vychádzajúc zo záveru, že zákonom 129/2010 Z. z. bola transponovaná smernica 2008/48/ES v celom rozsahu, zámerom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. Eurokonformným výkladom ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky. Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Z dôvodovej správy k zákonu 129/2010 Z. z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia najvyššieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, teda ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ smernice (viď bližšie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018).

29. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zákona 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

30. Aplikujúc závery vyššie uvedeného rozhodnutia najvyššieho súdu v prejednávanej veci a vychádzajúc z uzavretej zmluvy o hotovostnom úvere zo dňa 30.01.2014, v ktorej bola dohodnutá výška splátok (mesačných) úveru sumou 87,38 €, uvedený je počet 84 splátok a určený je aj dátum splatnosti

prvej splátky - prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru k 15. dňu v mesiaci - teda 15.02.2014 a dátum splatnosti poslednej splátky 84 mesiacov po poskytnutí úvere do 15. dňa v poslednom mesiaci - teda dňa 15.01.2021, má zmluva náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy a z tohto dôvodu nejde o úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona 129/2010 Z. z.

31. Tieto vyššie uvedené závery v bodoch 26 až 31 už riešil aj Krajský súd v Košiciach v rozsudku zo dňa 22.05.2018, sp. zn. 6Co/295/2017 ako aj v rozsudku zo dňa 26.06.2018 sp. zn. 9Co/401/2017, na ktoré tiež súd poukazuje.

32. Vzhľadom na uvedené súd preto námietky žalobkyne, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ č. 129/2010 Z. z., považoval za nedôvodné.

33. S poukazom na vyššie uvedené súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

34. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Podľa ust. § 263 ods. 1 CSP ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

38. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobkyňa bola v spore neúspešná, nemá preto nárok na náhradu trov konania. Naproti tomu žalovaný bol v spore plne úspešný, preto žalovaný má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalobkyňi. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).